

Het Groene Licht

Berichten uit de Oecumenische basisgemeente De Duif • Verschijnt 11 maal per jaar • Redactieadres: Utrechtsedwarsstraat 7, 1017 WB Amsterdam • deduif@xs4all.nl • www.deduif.nu • 06 45949624

Voorgangersverkiezing 2014

Het is al een lange en, kijkend naar andere geloofsgemeenten, unieke traditie in De Duif: de jaarlijkse verkiezing van onze voorgangers. Uit noodzaak en geïnspireerd op de gebruiken in de eerste christengemeenschappen is daartoe ooit na vele discussies besloten. De kandidaat voorgangers 2014 vertellen welke invulling zij komend jaar willen geven aan het ambt.

Vanaf 2006 kwam ik af en toe in De Duif en sinds oktober 2011 werd dat elke week, toen ik in het koor ging meezingen. De liederen hebben mij letterlijk naar De Duif gebracht. Deze stap bleek 'balsem voor mijn ziel' te zijn, in meerdere opzichten. In De Duif vond en vind ik de ruimte en de uitnodiging om mijn verbinding met God vorm te geven vanuit mijn kern: beetje bij beetje. Laagje voor laagje. Mijn leven is rustiger geworden en ik kreeg meer vertrouwen. Mooie (lied)teksten, gebeden, mantra's en rituelen in de natuur gebruikte ik altijd al in mijn groeiproces als mens. Ervaringen en contacten met andere mensen: daar leer ik veel van. Maar nooit eerder betrok ik de Bijbel erbij zoals nu. Door erin en erover te gaan lezen en elke maandag aan te schuiven bij de liturgiegroep begon er iets te groeien. Nu durf ik mij naar hartenlust te verdiepen in de oude verhalen van het Jodendom en in het leven van Jezus. Warme kracht, genezing en rijkdom zit erin verscholen en waarschijnlijk nog veel meer....

In de zomer kwam de uitnodiging om voorganger in De Duif te worden. Eerlijk gezegd lag ook dat van binnen al te wachten om te worden aangeraakt. Ik zie het als een prachtige gelegenheid en een bijzondere reis die ik graag wil maken. Ik ben een beginnende voorganger en zolang het nodig is, krijg ik een Duif-gids mee: een ervaren voorganger die over mijn schouder meekijkt. Ik verheug mij erop om op weg te gaan en heel graag deel ik in de overwegingen wat ik allemaal op deze reis tegenkom!

• *Carolien Maris*

Ik zet mij graag in om voor de Duif-gemeenschap, zodat zij zich als vanouds laat leiden en voeden door de mystieke bron van Gods liefde. En als voorganger wil ik dat aanwakkeren, kwetsbaar als het is, gezocht en verlangd door God, samen met de gemeenschap zoekend naar eigentijdse taal en betekenis van Gods liefde. Van harte zet ik mij in als voorganger, die naar Bijbelse traditie door de gemeenschap wordt gekozen en verbonden is met andere geloofsgemeenschappen die zoeken naar het goede.

• *Marc van de Giessen*

Niet gehinderd door beperkte Bijbel-kennis en theologische achtergrond meen ik de Duif-gemeenschap toch te kunnen inspireren met niet alledaagse thema's, de mooiste koormuziek en bijzondere teksten en liturgie. Dat is keer op keer een ultieme uitdaging op zich, waarbij ik me kwetsbaar probeer op te stellen in de liturgieavonden, feedback verwerk van doorgewinterde collega's en van jullie Duiven in de kerk. Jullie reacties en feedback houden mijn motor draaiende.

Tegelijkertijd probeer ik vast te houden aan mijn eigen toegankelijke stijl; jullie meenemen op mijn zoektocht naar God, met uitgesproken verlangens, liefde, en twijfels. Voor mij is alles nog niet zo vanzelfsprekend, maar voel wel een sterk intuïtief verlangen naar alles wat goed is en waar het Goddelijke in te vinden zou kunnen zijn, dus ook in onszelf. De Duif *Lees verder op pagina 3* ►

Nr 1 - 26 januari 2014

Het volgende nummer verschijnt op 16 maart
Deadline inleveren kopij - 3 maart 2013

Vieringen en voorgangersrooster

-	Aanvang zondagsviering 10:30 uur -
2 febr	Marc van de Giessen
9 febr	Henk Kemper
16 febr	Gastvoorganger Frans Gerritsma
23 febr	Diana Vernooij
2 mrt	Gastvoorganger Harris Brautigam
9 mrt	Bert van der Meer
16 mrt	Henk Kemper (Vredesvlucht)

Kindernevenvieringen

13 apr	Palmpasen
--------	-----------

Agenda

2 feb	Verkiezingen Uitslagen rond 12.00 uur
-------	--

Sluistrooster & Inrichten kerk

26 jan	Harry, Carolien, Diana/Natalie
2 feb	Harry, Rolf, Ingeborg/Holke-H
9 feb	Harry, Hans, Rui/Yvon
16 feb	Harry, Thea, Hortense/Gerrard
23 feb	Harry, Gerrard, Natalie/Tineke
2 mrt	Harry, Jos, Rada/Natalie
9 mrt	Harry, Carolien, Diana/Holke-H
16 mrt	Harry, Sabine, Fred/Yvon

Als je niet kunt komen wil je dan zelf ruilen en het ook aan mij doorgeven wie er voor jou in de plaats zal komen Overigens voor de overige Duiven: er zijn nog plaatsen vacant om te helpen in te richten. Misschien wil je wel op de reservelijst staan die we zullen gaan maken. Altijd handig, anders zijn het altijd dezelfde Duiven die voor jullie klaarstaan.

• *Hortense*

Voorganger

Marc:

"... Samen met de gemeenschap zoekend naar eigentijdse taal en betekenis van Gods liefde ..."

Voorstellen jaardoel 2014

De Duif gemeenschap voelt zich maatschappelijk verantwoordelijk en betrokken. Jaarlijks kiest de geloofsgemeenschap een sociaal doel. Op elke tweede zondag van de maand wordt hiervoor een extra collecte gehouden.

28 jan Yaël van der Marck
3 febr Maxime Vos
10 febr Marja Bommerson
12 febr Arjan Vader
16 febr Marina Slot
21 febr Frans Gerritsma
23 febr Yvon van der Meer
7 mrt Rob Gijbels
12 mrt Tobias van der Marck
14 mrt Bea Kuyper
15 mrt Corrie Keizer

Stichting Kuria

Jezus greep hem bij de hand en zei: Vertrouw er maar op, niet bang zijn. De wind ging liggen en ze kwamen veilig aan de overkant.' (Matthies 14)

In 2013 bezocht ik dagelijks de hospice van stichting Kuria in verband met mijn terminaal zieke echtgenoot Duncan. De begeleiding van terminale bewoners en hun geliefden is liefdevol, betrokken en deskundig.

Het voorstel om stichting Kuria als jaardoel te ondersteunen is gebaseerd op:

- de grote inzet van vrijwilligers (buddies) naar bewoners en hun naasten.
- het palliatieve en persoonlijke karakter van de zorg.
- inzet onafhankelijk welke afkomst, achtergrond of levensbeschouwing je ook hebt.
- de eerbied die wordt getoond naar terminaal zieke bewoners.

De laatste fase van het leven en het stervensproces van veel mensen vindt plaats in een omgeving die zij zelf niet hebben gekozen. Velen willen de laatste levensfase liever thuis, in de meest vertrouwde omgeving, doorbrengen. Soms is dat door gezins- of woonomstandigheden niet mogelijk. En soms kiest men heel bewust voor een andere plek dan thuis. Stichting Kuria probeert in haar hospice zoveel mogelijk thuis te maken voor iedereen.

- *Yvonne van der Velden*

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Eindredactie: Dorien Gransjean-Eldering
Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos.
HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.nu
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon 06 45949624
Rabobank NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 20,00 per jaar op Raborek. NL20 RABO 0173 6297 92 ovv. Abonnement HGL wordt je postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene van De Duif?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming en van hen wordt actieve deelname aan de basisgemeente De Duif verwacht.

Jaardoel - maandcollectes 2013 - De Regenboog Groep

Deze zet zich in voor mensen met sociale problemen, voor dak- en thuislozen, verslaafden en mensen met psychiatrische klachten.

Wereldhuis

'Ik was een vreemdeling en jullie namen mij op' (Matthies 25)

Tijdens de zomerserie in De Duif speelde de Wereldhuis Fusion Band. Een groep mensen zonder juiste verblijfspapieren die muziek met elkaar maakt. De leider van de band riep tijdens de viering op om eens samen te koken en te eten. Die uitnodiging staat nog steeds open.

Het Wereldhuis, gelegen aan de Nieuwe Herengracht, is een centrum voor informatie en advies, scholing en cultuur voor mensen zonder verblijfsvergunning. Sommige ongedocumenteerden (want niemand is illegaal) worden uitgebuit in hun werk, bijvoorbeeld door arbeid in de prostitutie, horeca, huishoudelijk werk.

Het Wereldhuis is op zoek naar vrijwilligers, spullen en geld. Zo kunnen zij computerlessen geven, kinderactiviteiten organiseren, hun open huis-middagen met culturele activiteiten voortzetten. Het Wereldhuis is een initiatief van de protestantse diaconie en zoekt naar solidariteit van kerkgemeenschappen.

Door het Wereldhuis te kiezen als jaardoel tonen wij support naar de medewerkers, vrijwilligers en mensen zonder geldige verblijfspapieren. Het aantal bezoekers in het wereldhuis blijft groeien. Op dit moment telt het Wereldhuis circa 400 bezoekers per week. Er wordt door circa 70 vrijwilligers een brede keuze aan activiteiten en cursussen aangeboden.

Dus de keuze voor het Wereldhuis als jaardoel is misschien een bescheiden antwoord op de vraag van de ongedocumenteerden om een stukje leven met ons te delen.

- *Marc van de Giessen*

Voorgangersverkiezing 2014 - vervolg van pagina 1 ► geeft mij ook dit jaar weer de mogelijkheid om op zoektocht te gaan naar al die mogelijke Goddelijke bronnen. Gaan jullie weer met mij mee?

• *Hans Ernens*

Mijn 23e jaargang gaat dit worden, als jullie mij je vertrouwen weer opnieuw geven. Ik ben nog nooit in mijn leven zo lang aan iets verbonden geweest. Mijn langste relatie: 16 jaar. Mijn langste werkplek: 8 jaar. Mijn langste woonplek: 20 jaar. Allemaal huidig, dat dan weer wel. Maar De Duif is een bijzondere plek, het is werk en vrije tijd in één, familiebezoek én uitgaan, geborgenheid én avontuur.

Misschien ben ik niet weg te branden, omdat ik zo blij word van alles wat wij zo prachtig neerzetten: de zielvolle inhoud van de viering, de perfectie bij ons volbloed zingen, de precisie in de bloedmooie covers van de zondagse boekjes, de prachtige nieuwe Duif-site, en alles hierom heen.

Ik draag graag bij aan ons aller levenslange ontdekkingsreis naar geborgenheid, ons groot verlangen om het onmogelijke te realiseren: harmonie tussen thuis en avontuur, harmonie tussen groei en zijn waar je bent, harmonie tussen de wereld verbeteren en je eigen huis op orde maken. Omdat het pure vreugde is!

• *Diana Vernooij*

Voorganger te zijn in 2014 in de Duif is anders dan vorige jaren. Ik heb niet meer alle tijd naast mijn eigen werk als predikante in Hoogkarspel-Lutjebroek en Westwoud. Maar voor mij is De Duif altijd een beetje thuiskomen, thuiskomen bij de mensen, bij de muziek, bij de bekende en minder bekende rituelen. Ik wil mij graag zo'n 3 keer per jaar inzetten om samen met jullie een mooie viering te maken en te vieren. In De Duif word ik geprikkeld om mijn enthousiasme en creativiteit te laten stromen en dikwijls doe ik ook weer inspiratie op voor mijn werk. En dat is over en weer, wat ik leer en opdoe in mijn werk, neem ik weer mee naar Amsterdam.

Terwijl ik bezig was met de voorbereiding van onze viering voor 40 jaar Duif-gemeenschap samen met Henk, werd ik mij bewust hoe belangrijk De Duif is voor mijn (geloofs)leven al 25 jaar lang. Dus ik wil graag weer een bijdrage leveren aan een mooi nieuwe Duif-jaar.

• *Marina Slot*

Het verhaal gaat dat wonderen niet bestaan. Datzelfde wordt gezegd over sprookjes. Maar als ik die mensen dan vraag wat ze daar precies mee bedoelen, blijft het stil. Stil, zoals in 'lang geleden, in een land hier ver vandaan'. En dan begint het verhaal. Met kloppend hart, wuivende manen, een dampend moeras en een dwaallicht...

Het komend jaar wil ik je sprookjes vertellen. Omdat ze de verbeelding stimuleren. Omdat we ons erin herkennen. Omdat ze waarheden illustreren die we soms vergeten in de waan van alledag. En omdat ze een brug slaan tussen de kinderen die we hebben en de kinderen die we, diep van binnen, nog steeds zijn. Ik hoop dat ik zo ook jouw voorganger mag zijn, komend jaar.

• *Bert van der Meer*

Voorganger zijn in De Duif blijft een cadeau, dat jullie me al sinds 2007 gunnen. Het betekent de tijd nemen om samen met jullie dieper in een thema te duiken, hierover te lezen, te denken en te dromen. En daarna het toetje op het toetje: een overweging maken die bewaard wordt tot in de eeuwigheid. Heel graag ben ik ook in 2014 weer voorganger in De Duif, waarbij ik me er nog meer op wil toelagen om Liefde, vrede en compassie ook in het leven van alledag daadwerkelijk toe te passen.

• *Helma Schenkeveld*

Net als vorige jaren stel ik mij weer van harte kandidaat om het komende jaar voorganger te zijn van De Duif. Wij kiezen onze voorgangers en zij hebben draagvlak nodig van de mensen die wekelijks de vieringen bezoeken. Met het kiezen bevestigen we onze opvatting dat voor-

Lees verder op pagina 5 ►

Hans:

"... Vasthouden aan mijn eigen toegankelijke stijl; jullie meenemen op mijn zoektocht naar God ..."

Diana:

"... Bijdragen aan ons aller levenslange ontdekkingsreis naar geborgenheid, ons groot verlangen om het onmogelijke te realiseren ..."

Bert:

"... Komend jaar wil ik je sprookjes vertellen. Omdat ze de verbeelding stimuleren. Omdat we ons erin herkennen ..."

Marina:

"... In De Duif word ik geprikkeld om mijn enthousiasme en creativiteit te laten stromen en dikwijls doe ik ook weer inspiratie op voor mijn werk ..."

Bestuursverkiezing 2014

Elke jaar kiest De Duif zijn bestuur. Dit jaar geen nieuwe kandidaten. Vijf reeds zittende bestuursleden stellen zich herkiesbaar. Hieronder hun motivering.

Ik ben nu een jaar bestuurslid en wil dat graag voortzetten. De Duif is een vrijwilligersorganisatie, die prachtige vieringen verzorgt en allerlei activiteiten daaromheen, met en voor elkaar, en ook gericht op de wereld buiten. Vrijwilligers zijn dus nodig. Ik bied mij daar graag voor aan, omdat ik me in De Duif thuis voel, er geïnspireerd raak en daar graag iets voor wil terugdoen. Afgelopen jaar deed ik dat door samen met Natalie het contact tussen de voorgangers en het bestuur te verzorgen. Het duurt even voordat je daar goed 'in zit' en ik wil die opgedane ervaring in het bestuur graag voortzetten. Ik begin meer en meer mensen uit De Duif te kennen, dus ik hoop daarom ook meer en meer van nut te kunnen zijn voor de gemeenschap.

• *Gerrard Boot*

In het jaar 2014 vieren wij het 40-jarig bestaan van onze mooie gemeenschap. Voor mij persoonlijk is het dat jaar 20 jaar dat ik in De Duif kom. Iedere week heb ik weer het gevoel van thuiskomen bij een gemeenschap voor wie ik in het komende jaar ook weer mijn steentje bij wil dragen. Het afgelopen jaar heb ik mijn frisse blik mogen werpen als koorcoördinator en samen met Gerrard de functie van coördinator liturgie mogen vervullen. Ik plak daar graag nog een jaar aan vast en stel ik mij herkiesbaar voor een tweede jaar in het bestuur van Stichting de Duif.

• *Natalie Hakboff*

Het afgelopen jaar heb ik voor het eerst deel uitgemaakt van het bestuur. Het is mijn taak geweest om invulling te geven aan de Public Relations (PR). En samen met Fred Vos en Carolien Maris hebben we veel werk verzet. Eerst de Kerkennacht mee organiseren en daarna de nieuwe website verzorgen. En we hebben plannen voor het nieuwe jaar: uitbouwen van de publiciteit. Als het aan mij ligt, werk ik daar weer heel graag aan mee. Ik stel mij dan ook verkiesbaar om actief bij te dragen aan onze gemeenschap.

• *Tineke de Waard*

Graag stel ik me beschikbaar om ook in 2014 in het Bestuur van De Duif zitting te nemen. We zijn met elkaar de betrokkenheid aan het vergroten door tijdens de Vergaderingen van Aangeslotenen (VA) met elkaar te bespreken waar we voor staan. De samenwerking tussen voorgangers en bestuursleden vergroten, is voor mij een belangrijk aspect. Welke koers gaan we op, hoe zorgen we dat de zondagse bezoekers zich thuis voelen in onze vieringen. Hoe geven we vorm aan het omzien naar elkaar. Waar staan we voor! Hoe zorgen we dat we financieel gezond blijven om de wekelijkse vieringen vorm te kunnen blijven geven in onze prachtige Duif. Kortom, voortzetten waar we 40 jaar geleden aan begonnen zijn! Met elkaar eigenwijs en nieuwsgierig zijn en blijven! Daar wil ik graag mijn bijdrage aan geven.

• *Yvon van der Meer*

Vorig jaar gaf ik te kennen dat ik graag iets (terug) zou willen doen voor De Duif en zo kwam ik als secretaris in het bestuur terecht. Mijn gedachte vorig jaar was dat ik vond dat ook ik mijn bijdrage moest leveren aan het 'draaiende' houden van deze mooie gemeenschap, want dat gaat vast niet vanzelf was mijn inschatting. En dat het inderdaad niet vanzelf gaat is mij het afgelopen bestuursjaar wel gebleken. Afgelopen bestuursjaar was voor mij een leerzaam en vooral ook leuk jaar. Leerzaam in die zin dat ik goed inzicht heb gekregen hoe het nou precies allemaal reilt en zeilt binnen De Duif en leuk in die zin dat ik deel mocht uitmaken van een bestuur met lieve en interessante mensen. Ik stel mij graag herkiesbaar voor nog een jaar bestuur, want het voelt goed mijn bijdrage te leveren aan zo iets moois en bijzonders als De Duif.

• *Holke-Hans Boersma*

Felicities uit Thailand

Lieve mensen, 'oud' Duif en 'nieuwe' Duif,

Hierbij feliciteer ik jullie met het 40-jarig bestaan van 'onze' kerk, De Duif.

Het begon in januari 1974; ik was erbij toen moedige mannen de kerk kraakten. Ik ben toen 3 keer rond het gebouw (het hele blok) gefietst, tot ik zeker wist dat de mannen binnen waren. Ze hadden zich toegang verschaft tot het gebouw. Een er van, Jan Nietvelt, vertelde later dat hij, met een touw om zijn middel, vanuit de koepel in de lucht bungelde. Ik weet niet meer waar we toen samenkwamen, maar wel dat ik er melding van kon maken dat de krakers binnen waren. Het was een bijzondere ervaring. Ik heb 20 jaar mee mogen doen, 20 jaar Duif-ervaring.

Ik ben trots dat ik daar toen bij was en dat De Duif nog steeds een bijzondere functie in het 'Amsterdamse' vervult. Ik zou er weer bij willen zijn, maar Thailand is niet zo dichtbij en het kost nogal wat om even over te komen.

Hoe dan ook, ik ben in gedachten bij jullie. Ik hoop dat jullie, zoals ik, prachtige en soms ook emotionele herinneringen zullen hebben aan 'onze' Duif. Ik wens dat De Duif nog lang zal blijven bestaan en bid om Gods zegen voor u allen, en 'onze' Duif.

Maak er een geweldig feest van!
Nogmaals: van harte!

• *Guus, en Arno.*

Voorgangersverkiezing 2014 - vervolg van pagina 3 gangers wat je noemt ‘voorgangers’ zijn. Zij die namens de gemeenschap het woord voeren. Die soms een beetje gids zijn of onheilsprofeet. Maar met ‘de goede zaak’ voor ogen. Precies zoals dat eeuwen geleden gebruikelijk was.

Zelf vind ik het belangrijk dat we elkaar inspireren en voeden. Dat we naar huis gaan met een gevoel, een weten, een voornemen van: ik kan en ik durf het komende week weer aan te gaan, dat leven met mensen samen en het pogen de wereld om mij heen leefbaar(der) te maken. Dit doen wij vanuit een diepgeworteld Godsbesef. Het besef dat God in ieder van ons aanwezig is en zich toont op de meest kwetsbare momenten van onszelf of de ander. Elkaar dán dragen en steunen, dat is waar het om gaat. Dan is leven naar het voorbeeld van Jezus van Nazareth geen loze letter, maar een bewuste keuze.

Naast de woorden binnen de christelijke traditie zijn er woorden uit andere religies die het waard zijn belicht en uitgesproken te worden. Zoeken naar de samenhang in de diverse religies, vind ik boeiend. Ondersteund met prachtige muziek en zang zijn de diensten dan ‘vieringen’. Het wekelijks vieren van het leven met en voor elkaar. Dan zoeken we immers niet naar wat verdeelt, maar naar wat ons bindt. Daar kan de wereld niet genoeg van krijgen.

• *Henk Kemper*

Nietsvermoedend begaf ik mij 5 januari naar De Duif om de aanwezige Duiven een zegenrijk 2014 toe te wensen. Maar er was tot mijn verrassing ook de jaarlijkse kandidaatstelling voor het voorgangerschap. Het leverde mij twee nominaties op: voor het vaste voorgangerschap en het gastaspect daarvan. Ik was verrast en vereerd. Echt waar.

Ik kies echter alleen voor het gastaspect met jullie welnemen. En ik doe dit echt graag, omdat ik nog steeds bezeten ben van die uitdaging en dat heimwee dat God in de Bijbel door mensen heeft laten uitspreken. Die oermenselijke kleur waarin dit alles plaatsvindt, maakt het banale en gewelddadige zo herkenbaar en plaatst het midden in onze dagelijkse werkelijkheid als een lokroep aan ons adres. Ik doe het ook graag, omdat ik mij bij jullie thuis voel!

• *Harris Brautigam*

Utrechtse dwarsje

Jubileum 19 januari 2014

We hebben afgelopen zondag laten zien wie we zijn. Welke ontwikkelingen we samen hebben doorgemaakt. Waar we vandaan zijn gekomen. Waar we voor staan! Een staaltje van samenwerken, creativiteit en bereidheid om te investeren in tijd en aandacht.

Trots en dankbaar

Dat maakt dat woorden van trots en dankbaarheid op hun plaats zijn voor alle Duiven die hebben meegewerkt om deze dag vorm te geven. We hebben reeds vele positieve reacties ontvangen.

We kunnen de toekomst aan en doen dat op eigen kracht!

• *Yvon van der Meer*

Sponsoring website

In Het Groene Licht van november vorig jaar riepen wij op om extra donaties en bijdragen om de kosten van de nieuwe website *deduif.net* te helpen dragen. En met resultaat. Inmiddels ontvingen wij drie giften en één toezegging voor een totaalbedrag van 1.140 Euro! Voorwaar een prachtig resultaat.

Vanaf deze plek daarom een hartelijk, hartelijk dank aan de gulle gevers.

Maar we zijn er nog niet... Ons streven is om alle kosten van de website gesponsord te krijgen: een bedrag van 2.716 Euro. Wie helpt ons verder?

• *Namens de PR groep, Fred Vos*

Helma:

“... Tijd nemen om samen met jullie dieper in een thema te duiken, hierover te lezen, te denken en te dromen ...”

Henk:

“... Zoeken naar de samenhang in de diverse religies vind ik boeiend. Ondersteund met prachtige muziek en zang zijn de diensten dan ‘vieringen’...”

Harris:

“... Nog steeds bezeten van die uitdaging en dat heimwee dat God in de Bijbel door mensen heeft laten uitspreken ...”

Carolien:

“... Ik verheug mij erop om op weg te gaan en heel graag deel ik in de overwegingen wat ik allemaal op deze reis tegenkom...”

Negeren of in discussie?

Het nieuws staat er weken bol van: de Olympische Winterspelen in Sotsji. Dit keer niet of er genoeg sneeuw ligt en o ja, waar ligt Sotsji ook al weer precies? Het gaat al wekenlang over de mensenrechten in Rusland. Een goede zaak, want men neemt het daar niet zo nauw met bijvoorbeeld de rechten van homo's en lesbiennes. Maar ook de maanden vastgehouden Greenpeace-activisten zijn blij weer voet op Nederlandse bodem gezet te hebben. Anders denkenden en anders geaarden moeten zeer op hun tellen passen in dat immense land.

Maar hoe moeten we daar dan tegen ageren? Nederland heeft al uit verschillende hoeken van zich laten horen: de politiek, het COC, via internet enzovoort. Maar hoe consequent zijn we daadwerkelijk? Gaat het alleen om die Winterspelen, maar mag een stedentrip naar Sint Petersburg wel?

Veel (wereld)leiders protesteren door niet naar Sotsji toe te gaan. En wat blijkt, nu gaan premier Rutte en het koningspaar wel. Nederland weer op z'n kop. Maar is wegblijven dan het ultieme protestmiddel? Niet verschijnen, je niet laten zien, en alle mogelijke discussies daarmee ook ontlopen.

Op het journaal gisteren waren een aantal USA gay-spelers aan het woord die uitdrukkelijk aangaven **wel** te willen gaan. Om te laten zien aan de wereld dat zij gaan voor de eer en roem voor hun eigen land, maar ook trots zijn op hun geaardheid. En daarmee ook hopen een dialoog aan te kunnen gaan met wie dan ook in Sotsji. Dat is een sportieve spirit!

Met wegblijven geef je wel een statement af, maar je bereikt uiteindelijk niets. Dat zou ik ook graag zien in onze Duif. Ben je het ergens niet mee eens of zit je iets dwars? Laat het weten en ga in discussie! Zeg wat je vind en voelt, via de liturgie, aan het bestuur, na een overweging, in het HGL of aan de dirigent! Kijk eens op onze prachtige nieuwe website (www.deduif.net) en geef daar eens je feedback!

Machteloos?

Van al de kaarten die wij rond de kerstdagen ontvangen, maakt mijn lieve Loes een soort slinger. Net zoals bij verjaardagen. We nemen dan soms een borrel 'op de slinger'. Dus op het welzijn van de schrijvers. Rond 6 januari wordt de slinger weer verwijderd en de kaarten bewaren we nog een tijdje. Daar nemen we dan ook weer een borrel op. Om de schrijvers en dat toegewenste welzijn niet te vergeten! Al die kaarten en berichten vertellen van de goede wensen die we elkaar toewuiven: veel zegen, veel gezondheid, veel liefs, veel geluk, veel wijsheid. Ook de voorgedrukte wensen horen daarbij. Kortom: we wensen elkaar een gelukkig Nieuwjaar, een zegenrijk 2014.

Maar het lijkt wel of die blijmoedige wolk van goede voornemens en wensen steeds sneller vervaagt. Ik kijk rond. Zie het journaal. Lees de krant. Hoor de debatten. En de moed zinkt me steeds weer in de schoenen. Wat zei vader Vondel ook weer: 'Oh, waren alle mensen wijs en deden daarbij wèl: de wereld was een paradijs, nu is zij soms een hell!' (of was dat Jacob Cats?) Hij heeft gelijk! De actieve wijsheid om van onze wereld iets moois te maken, is ver weg. Zijn verzuchting van wanhoop die ook de mijne is, ligt niet ver van de oeroude en eeuwige oproep in de Thora. Daar weerklinkt ook Gods oproep en uitdaging om inzet voor een rechtvaardige wereld. Hoe? Ach, heel simpel, 'door zelf rechtvaardigheid te betrachten'. Dat klinkt wel zo erg deftig, dat je bijna zou vergeten dat zoiets zich juist op klein en overzichtelijk terrein afspeelt!

Hierover doordenkend, een beetje worstelend met dat gevoel van machteloosheid dat als een modderkleffe brei verlamdend werkt, dacht ik ook aan de politiek. Dit jaar komen er wat verkiezingen aan. Gemeenteraadsverkiezingen. En ook verkiezingen over Europa. Binnen niet al te lange tijd staan er weer van die grote borden op straat, waarop allerlei plakaten worden geplakt met de mooiste kreten in de felste kleuren. Om te gaan stemmen! Als we hier niet serieus over nadenken en dus ook gaan stemmen, ontnemen we ons het recht om ooit nog over onze machteloosheid te spreken.

Natuurlijk het staat ons weer te wachten: politiek gekonkel, debatten waarbij niemand naar de ander luistert en ieder maar alleen hard schreeuwt. We zullen weer zwartmakerij van volksgroepen zien, valse beloften horen en een smerig populistisch inspelen op valse sentimenten. Niet van allemaal hoor. Er zijn gelukkig nog wel beschaafde politici! Het gaat er om dit soort ongein radicaal door te prikken!

Onze opgave blijft de oprechte zorg om aandacht voor de zwakkere en de vreemdeling en de vluchteling, om eerlijk delen en gelijke kansen in het oog te krijgen. Daar gaat het uiteindelijk om! Dat is voor mij de kern van de oproep van de Thora. Daar kan men zich niet aan onttrekken! Zo zijn we niet machteloos als we daarvoor gewetensvol kiezen! Dat is mijn wens voor 2014!

● *Harris Brautigam*

Negeren of wegblijven omdat je het ergens niet mee eens bent, is niet de oplossing en onbevredigend voor alle partijen.

Ik hoop vele oranje/roze gekleurde sportieve Nederlanders te mogen zien zwaaien met de vlag in Sotsji en wens onze premier en koningspaar daar een sportief verblijf toe.

Want wat is nou meer effectief: de lege

stoel van Obama of Merkel als protest, of een uitbundig juichend Koningspaar dat onze gay-topsporters toezwaaien en omhelzen na het behalen van een medaille?

Dat is pas een statement!

● *Hans Ernens*

Liederen om in te wonen

Al een tijdje loop ik met de gedachte om iets op te schrijven over de liederen die we in het koor van De Duif zingen. Ze zijn op verschillende manieren te beleven. Dat geeft ruimte aan zangers en luisteraars. Ik hou ervan als een lied op meerdere manieren beleefd kan worden. Dat je het van verschillende kanten kan bekijken. Als een schilderij.

Zingen is voor mij een basisbehoefte. Een dag niet gezongen, is een dag niet geleefd! Het begint in ieder geval onder de douche en het gaat dan door op de fiets of als ik op de trein wacht. Meestal in de verloren momenten als ik even niet 'oplet'. Ik heb dus ook geen koptelefoontje in mijn oor nodig. Het prettigst is het, als ik kan wonen in de woorden en als de melodie lekker loopt.

Rustiger en rijker 'Maar in De Duif in het koor zingen ... dat betekent dat je voornamelijk liederen van Huub Oosterhuis zingt.' Ja inderdaad. Trouwens ook wel teksten van andere liedschrijvers, maar het merendeel de teksten van zijn hand. Voor mij was het een wens en een avontuur om deze liederen te gaan zingen. Ik kende het repertoire al enige tijd en had wat cd's. Maar ze ook gaan zingen in het koor en elke zondag aanwezig zijn in de viering ... dat brengt (bij mij) veel extra's met zich mee.

In je 'moerstaal' de relatie met het Goddelijke en met de Bijbel benoemen en bejubelen! Waar God niet alleen een 'concept' is, maar een Bron, een Persoon, een Vriend waar je een band mee kan hebben. Een liefhebbende levende God. Zonder schuld en boete. En vooral: dat er al een verbinding met mij is ... nou ja eigenlijk al die tijd al natuurlijk! (Zelfs 'eer ik ben geboren'.) Hij wordt niet voor niets de Eeuwige genoemd...

Mensenkinderen We zingen liederen over (het sprakeloze) bidden, over Jezus van Nazareth, maar ook over 'vluchtelingen, vreemden... wees niet niemand' en over vrijheid, ruimte en 'eigen kracht'. Mensenkinderen zijn weleens bang in het donker ... en dan zoek je naar het knopje van het licht. 'Licht ons op dat wij u zien.' En wij zijn zelf dus ook het licht!

Al die woorden die Huub Oosterhuis in liederen heeft omgezet (en vlak de muziek en de meerstemmigheid niet uit!), hebben mij meegenomen en dat doen ze nog steeds. Dat heeft mij geopend en mijn leven rustiger gemaakt en rijker. En ik weet: ik ben daar nog niet op uitgekeken. Voor zijn 'liedjes' ben ik hem bijzonder dankbaar.

Scheur de wolken uiteen en kom. / Hier nu wees onze God, wie anders? / Niemand anders heeft ons gezocht, / niemand anders heeft zo geroepen / als een verliefde: dit is mijn lichaam, / open mij, eet mij, hier is mijn hart, / drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik. / Als een verlorene heb je geroepen / en ons hart draaide om, en hoorde. / Waar ben je nu? / Waar bleef je hartstocht? / Ben je niet meer die ene van toen?

'**Scheur de wolken**' is een oude bekende, maar hij blijft voor mij spannend. Het begint al met het eerste woord 'scheur'. Scheuren is een hele actieve gebeurtenis. Er zit kracht en urgentie in dat woord. Het gebeurt met twee handen. Ik zie het voor me. De eerste betekenis die het bij mij oproept is dat er in de wolken een Grote Vriendelijke God (de GVG) woont en die kan door de wolken naar beneden kijken, naar ons. Dus ook naar mij.

In het lied wordt hij naar beneden geroepen of eigenlijk bevolen. 'Hier nu! Wees onze God, wie anders' Het lijkt een klein kind die het spontaan en direct zegt: 'Kom hier nou! Je hoort toch bij mij'. Daarna staat er: 'Niemand anders heeft ons gezocht! Niemand anders heeft zo geroepen! Jeetje. Zou de schrijver bedoelen dat God die verliefde is en dat God zich zo kwetsbaar heeft opgesteld dat je er stil van wordt? Hij heeft als een verlorene geroepen?! Maar ikzelf ben juist toch (af en toe heus wel eens een keer) verlorene? Wij voelen toch een rare onvolmaaktheid als we ons zelf geen liefde, geen leven gunnen? Of God soms ook? Dus daar kan kennelijk verschillend over gedacht worden. Het lied geeft die ruimte en zet mij aan het denken.

Omdraaien en luisteren En terwijl je het zingt, gebeurt er nog iets. Dan rollen de woorden uit je mond: 'Als een verlorene heb je geroepen'. 'Open mij Eet mij Hier is mijn hart.' En dan wisselt het om: degene die het zingt, is degene die geopend wil worden, die zich wil aanbieden met hart en ziel. En inderdaad: als er zo geroepen wordt... dan draai je je om en dan begin je te luisteren. 'Ons hart draaide om en hoorde' staat er. Kan je met je hart horen?

Maar ook dan word je weer voor verrassingen geplaatst. Er staat: 'Waar ben je nu? Waar bleef je hartstocht? Ben je niet meer die ene van toen?' Ik voel me direct aangesproken! Over wie gaat het hier? Heeft God zich verstopt? Parkeerde God zijn hartstocht? Nou misschien. Maar in mijn beeld van God is er een onophoudelijke stroom van ruimte en liefde. En er is genoeg voor iedereen, altijd en overal. Dus dan gaan die laatste vragen blijkbaar toch over mij, over ons mensen...

En als ik eerlijk ben dan klopt dat beter. Het is echt weleens 'weg', dat gevoel van verbondenheid. Dan ben ik niet meer die ene van toen! Die ene die als vanzelf ruimte wil maken en mij begrijpt. Dat openhaard-gevoel. 'Ja,' zegt een stem in mij, 'maar tegelijkertijd kan iemand die het gevoel van eenheid met God een tijdje kwijt was zich hierin herkennen: God waar ben je nu. Waar bleef je hartstocht. Ben je niet meer die ene van toen' Ook dat mag je zelf invullen. Tenslotte is het iets wat voorkomt in een mensenleven. En daar uiting aan geven is net zo belangrijk! Allemaal bij dit éne lied...

Favoriet Laatst vroeg ik aan Henk, de dirigent van het Duifkoor: 'Hoeveel liederen zei je dat hij geschreven heeft?' 'Eh, wij hebben in De Duif ongeveer 240 liederen waar we uit kunnen kiezen.' '...' 'Oh, maar hij heeft er veel meer geschreven hoor! Zeker het dubbele.' Op 1 november werd hij 80 jaar. En weet je wat? Hij is nog lang niet uitgeschreven!

Wat is eigenlijk jouw favoriete lied? Het lijkt me leuk om met anderen hierover te praten. Wat is jouw favoriete lied uit deze verzameling en vooral: waarom. Tot de volgende keer.

• Carolien Maris